

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **UNI – BAARE CZ s.r.o.**, IČ: 285 12 359
sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zast. Mgr. Karlem Volfem, advokátem
advokátní kancelář VOLF a partneři
sídlem Jindřicha Plachty 28, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2023, č.j. 14285/2023-900000-311

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Odůvodnění:

I. Předmět přezkumu

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2023, č. j. 14285/2023-900000-311 (dále též „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 21. 12. 2022, č.j. 858521-2/2022-510000-12 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“).
2. Žalobkyně byla uznána ve správním řízení vinnou přestupkem uvedeným v ust. § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „*zákon o hazardních hrách*“), kterého se dopustila tím, že nejméně dne 26. 6. 2018 v provozovně označené jako „MAGIC X GAMES“, nacházející se na adrese Breicetlova 771/6, v Praze 14 prostřednictvím 12 kusů technických zařízení: 6 Ks typu JEWEL bez označení či výrobních čísel a 6 Ks typu HOLLYWOOD POPCORN bez označení či výrobních nebo identifikačních čísel (dále též „*technická herní zařízení*“ nebo „*THZ*“), provozovala hazardní hru podle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, aniž by k tomuto druhu hazardní hry disponovala povolením podle § 85 tohoto zákona.
3. Za popsany přestupek byla žalobkyni podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách uložena pokuta ve výši 840 000 Kč.
4. Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí uložil prvostupňový orgán podle § 53 odst. 1 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky ochranné opatření zabránění věci, a sice 12 kusů technických herních zařízení - 6 Ks typu JEWEL bez označení či výrobních čísel a 6 Ks typu HOLLYWOOD POPCORN bez označení či výrobních čísel včetně napájecích kabelů, 12 ks klíčů k THZ – ovládací.
5. Výrokem IV. prvostupňového rozhodnutí uložil prvostupňový orgán podle § 53 odst. 1 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky zabránění finanční hotovosti spojené s provozováním hazardních her, konkrétně finanční hotovost ve výši 4 500 Kč umístěné v černé kasír tašce u obsluhy, finanční hotovost ve výši 20 000 Kč umístěné v trezoru v herním prostoru, finanční hotovost ve výši 49 100 Kč nalezené ve vnitřních schránkách zadržených THZ.
6. Výrokem V. prvostupňového rozhodnutí uložil prvostupňový orgán žalobkyni nahradit náklady správního řízení v částce 1 000 Kč.

II. Žalobní body

7. Námitky žalobkyně uplatněné v podané žalobě lze rozdělit do těchto žalobních bodů:
8. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost a nicotnost napadeného rozhodnutí, jelikož napadené rozhodnutí nestojí na náležitém zjištění skutkového stavu a řádné aplikaci ustanovení právního předpisu, ale na zjednodušujících domněnkách, nepřiměřeném formalismu, na libovůli a na nesprávném výkladu a aplikaci právní normy správním orgánem, přičemž zároveň napadené rozhodnutí nemůže obstát i pro nedostatek důvodů vydání napadeného rozhodnutí, když skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisem a nemá oporu v důkazech.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

9. *Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v nesprávné aplikaci § 5 zákona o hazardních hrách.*
10. *Žalovaný učinil závěr o tom, že žalobkyně neoprávněně provozovala hazardní hru na základě konstatování, že „umožnila do kontrolované provozovny MAGIC X GAMES zahrnující i prostory žalobkyní označené jako provozovna BAR BLACK BRIDGE umístit technická zařízení, k jejichž provozování nebylo podle platných zákonů vydáno žádné povolení příslušnými orgány.“ Tento závěr však nemá oporu v provedeném dokazování.*
11. *Žalobkyně namítá, že nebyla provozovatelem provozovny BAR BLACK BRIDGE, neboť provozovna MAGIC X GAMES nezahrnovala prostor této odlišné provozovny, kterou provozoval jiný subjekt. Tyto odlišné a oddělené prostory jako jinou provozovnu BAR BLACK BRIDGE užívala jiná osoba a tato jiná osoba tuto provozovnu takto označila, nikoli žalobkyně. Žalobkyně neumístila ani neumožnila umístění technických zařízení do své provozovny. Žalobkyně se na umístění technických zařízení do prostor provozovny BAR BLACK BRIDGE nijak nepodílela. Osobou, která umožnila umístění technických zařízení do prostor provozovny BAR BLACK BRIDGE může být pouze pan V. H. P. jako oprávněný uživatel těchto prostor.*
12. *Technická herní zařízení, jenž měla povahu vědomostních a dovednostních soutěží, distribuovala společnost DP&K-CZQ s.r.o., která měla být správním orgánem označena za provozovatele. Tento subjekt žalobkyni žádná zařízení nedistribuoval a ani ze spisového materiálu žádný závěr o distribuci nevyplývá. Žalobkyně technickými zařízeními ani systémem soutěží v nich obsažených vůbec nedisponovala – ani odvozeně od společnosti DP&K-CZQ s.r.o. Žalobkyně o povaze soutěží a zařízení soudí pouze z obsahu správního spisu – žalobkyni žádná taková zařízení a soutěže nebyly předány, nikdy si je neobjednala, nikam je neumístila ani neobjednala jejich umístění a nečerpala z nich žádný zisk. Pokud žalovaný hodnotí povahu soutěží, toto hodnocení by mělo své opodstatnění ve správním řízení zahájeném proti vlastníku či provozovateli těchto zařízení a soutěží, nikoli vůči žalobkyni. Žalobkyně neměla technická zařízení ani ve své detenci.*
13. *Žalobkyně nesouhlasí ani s tvrzením žalovaného, že všechny úkony, jimiž došlo k naplnění pojmu provozování hazardní hry, fakticky vykonávala žalobkyně. V případě žalobkyně se nemohlo jednat o úkony umístění zařízení, zprovoznění zařízení, obsluhování zařízení, vybírání tržby, opravy zařízení, předávání instrukcí k obsluze zařízení, neboť žádné tyto činnosti žalobkyně nečinila ani soustavně ani jednorázově a žalobkyni není přičitatelné žádné jednání třetích osob, kterým by k těmto činnostem docházelo.*
14. *Žalobkyně nikdy neměla informace k tomu, zda technická herní zařízení byla provozována za účelem dosažení zisku. Částka 49 100 Kč nepatřila žalobkyni. Žalobkyně ani do technických zařízení k výběru výher neměla přístup – a neměly k tomu přístup ani osoby, jejichž jednání by bylo žalobkyni přičitatelné. Správní orgány se otázkou, kdo měl přístup k vybírání tržeb (proher hráčů) z technických zařízení, a tedy ani otázkou, jaká osoba měla zisk z těchto zařízení vůbec nezabývaly, čímž byla založena mezera v dokazování, kterou účelově správní orgány překlenuly domněnkami a zjednodušujícími a vykonstruovanými závěry bez opory v provedeném dokazování. Žalobkyně nebyla zainteresována v žádné z uvedených činností, nebyla držitelem ani detentorem zařízení a neměla ze zařízení zisk ani záměr zisku.*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

15. Žalobkyně taková zařízení vůbec neprovozovala v právním, ekonomickém ani faktickém smyslu. Není tak splněna základní podmínka provozování hazardní hry, a sice její provozování ve smyslu podnikatelském za účelem dosažení zisku přímo z tohoto provozování. Tato podmínka není splněna ani odvozeně např. hrazením nájemného. V této souvislosti žalobkyně namítá, že nikoli každý, kdo je umístění jakýchkoli zařízení (nadto mimo prostor, který sám užívá) vědom, může být považován za jejich provozovatele. Ani jakákoli osoba, která činí jednotlivý úkon obsluhy zařízení pro jiného, není provozovatelem. V důsledku takového absurdního výkladu by každý vlastník budovy, v níž jsou zařízení umístěna, byl provozovatelem hazardní hry (byť např. čerpá pouze nájemné za nájem prostor a byť pouze zajistil, aby prostory vyhovovaly podmínkám provozu hazardních her). Stejně tak každá osoba obsluhy by musela být provozovatelem hazardní hry (byť čerpá pouze mzdu za výkon práce).
16. Žalobkyně k umístěným zařízením neměla vůbec žádný právní vztah. Pan V. H. P. čerpal od subjektu DP&K-CZQ s.r.o. nájemné ve formě procentuálního podílu na tržbě. Žalovaný nedůvodně pomíjí podnájemní smlouvu uzavřenou mezi žalobkyní a panem V. H. P. Žalobkyně neměla jiný zisk z provozu v této provozovně vyjma nájemného, úvaha nad teoretickým zvýšením tržby baru žalobkyně v souvislosti s nákupem např. pití návštěvníkem jiné provozovny je irelevantní – není to zisk z provozování zařízení. Pan V. H. P. byl oprávněn užívat určený prostor jen k účelům dle smlouvy a určení prostor. Žalovaný se tak dopustil nepodložené domněnky, že žalobkyně „má vztah“ k předmětným zařízením, která nemůže zakládat odpovědnost za jakýkoli přestupek.
17. Ze shora uvedených důvodů žalobkyně namítá nadměrné nezákonné zásahy do sféry zájmů žalobkyně a hodnotí je v rozporu s ústavně zaručenými právy a svobodami. Takové zásahy a absurdní výklad jednotlivých ustanovení právních norem jsou šikanózními zásahy orgánů státní správy do osobní, majetkové a podnikatelské sféry osob.
18. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobkyně i v porušování zásad daných ústavním pořádkem i správním řádem, překvapivosti rozhodnutí a extrémním nesouladu s provedeným dokazováním, nesprávném právním posouzení věci a výkladu a aplikaci právní normy, ve zjevném nepřihlédnutí ke skutkovému stavu věci a konkrétním okolnostem, v paušalizovaném hodnocení odpovědnosti bez náležitého prověření a zjištění skutečného stavu, nezkoumání materiální stránky věci, užívání nadměrného formalismu a zjednodušujícího přístupu při rozhodování a překročení mezí správního uvážení nedovoleným a nepřiměřeně extenzivním výkladem ustanovení právní normy, čímž dochází k nedůvodnému a nedovolenému poškozování žalobkyně a jejího práva na podnikání.
19. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně namítá vady řízení spočívající v tom, že správní orgány porušily svou povinnost hodnotit důkazy jednotlivě i v jejich souvislostech, zjišťovat skutečný stav a okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobkyně, provést a řádně hodnotit důkazy ve prospěch i neprospěch žalobkyně, byla porušena práva žalobkyně na ústní projednání věci a práva žalobkyně na poli dokazování (tvrzení žalobkyně a jí předložené důkazy byly nedůvodně odmítnuty, resp. nebyly zohledněny bez náležitého odůvodnění).
20. Celní úřad jako správní orgán prvního stupně zcela rezignoval na provádění dalších zjištění, přestože nutnost jejich provedení vyplývala přímo z materiálů získaných při

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

kontrole. Celní úřad nevyzval paní K. Č. k výpovědi, přestože paní K. Č. celnímu úřadu sdělila, že výpověď poskytne za účasti svého právního zástupce.

21. Celní úřad ani nepostupoval k náležitému zjištění skutečného vlastníka a provozovatele technických zařízení. Pokud celní úřad uvádí, že k rozhodnutí o přestupku není zapotřebí zjistit majitele zařízení a postačí zjištění provozovatele zařízení, pak žalobkyně zdůrazňuje, že celní úřad právě tohoto skutečného provozovatele řádně nezjišťoval. Veškeré důkazy porízené celním úřadem ve správním řízení byly účelově zkresleny tak, aby žalobkyni alespoň vágním a nepodloženým způsobem spojily s technickými zařízeními.
22. Žalovaný odmítl návrh důkazu žalobkyně, konkrétně vysvětlení subjektu DP&K-CZQ s.r.o., které požadovala již od počátku správního řízení. Žalovaný postupoval nezákonně, jestliže tento důkaz odmítl s odůvodněním, že „*distributor technických zařízení společnost DP&K-CZQ s.r.o. neexistuje, proto žádné osvětlení do případu nemůže přinést.*“ Dle údajů z obchodního rejstříku zanikla společnost DP&K-CZQ s.r.o. až dne 5. 1. 2022. Zánikem společnosti však nezakly osoby, které by mohly a měly podat vysvětlení k době – zejména fyzické osoby vystupující v době kontroly a v době umístění technických zařízení společností DP&K-CZQ s.r.o.
23. Další porušení procesních práv žalobkyně spatřuje v tom, že prvostupňový orgán před vydáním napadeného rozhodnutí nesplnil závazný pokyn žalovaného k doplnění dokazování. Prvostupňový orgán vydal dne 2. 12. 2020 rozhodnutí č.j. 869659/2020-510000-12, jímž rozhodl o vině žalobkyně a uložil žalobkyni pokutu ve výši 840 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. K odvolání žalobkyně žalovaný vydal dne 8. 2. 2022 rozhodnutí č.j. 9315/2022-900000-311, jímž první rozhodnutí orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení; uložil přitom prvostupňovému orgánu doplnit dokazování a vypořádat se s rozpory rozhodnutí. Orgán I. stupně v navazujícím řízení však dokazování nedoplnil, přestože byl o doplnění dokazování žalobkyní žádán a konkrétní důkazní návrhy mu byly předkládány. Žalobkyně za doplnění dokazování nepovažuje odkaz na rozhodnutí soudu ve věci, které se žalobkyně nedotýká, nebyla jeho účastníkem a není vůči ní právně závazné.
24. Žalobkyně vytýká prvostupňovému orgánu rovněž, že zcela pominul zjišťování, dokazování, úvahy, závěry a náležité odůvodnění k otázce přičitatelnosti jednání žalobkyni ve smyslu § 20 zákona o odpovědnosti za přestupky. Jestliže totiž prvostupňový orgán má za to, že údajně fyzické osoby vykonávaly určité činnosti ve vztahu k předmětným zařízením, musí nutně následovat dokazování k přičitatelnosti jednání fyzických osob právnické osobě a tedy dokazování ke zjištění, z pokynu jaké osoby nebo ve prospěch jaké osoby byly tyto úkony číněny. Námitkou nedostatku přičitatelnosti se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádává vůbec.
25. Prvostupňový orgán dále porušil procesní práva účastníka, když odmítl jeho odůvodněnou žádost o konání ústního jednání.
26. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobkyně namítá uložení nepřiměřeně vysokého trestu. Žalobkyně vzhledem k nezaviněné nevědomosti o možné nelegální činnosti provozovatele (pořádáním vědomostních a dovednostních soutěží na zařízeních) a existenci důkazů o jiném průběhu skutečného stavu považuje uloženou pokutu ve výši 840 000 Kč za zcela nepřiměřenou a pro žalobkyni likvidační. Žalobkyně se za minulé období ocitla ve ztrátě, která byla zaviněna nuceným uzavřením provozoven v důsledku mimořádných opatření proti šíření epidemie nemoci COVID-19. Žalobkyně v těchto obdobích nedosahovala

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

žádné tržby, zároveň však byla povinna hradit náklady související se zachováním podnikatelské činnosti pro další možná období. Ušlý zisk nebyl žalobkyni nahrazen. V daném případě tak dochází k reálné likvidaci subjektu, který zařízení neprovozoval a ani z jejich provozu netěžil tržbu nebo zisk (ani provizi z tržby).

27. Žalobkyně nenamítá zabránění zadržených věcí, když k těmto nemá žádný vlastnický ani jiný vztah, tento trest zabránění věci by však neměl být uložen ve správním řízení vedeném proti žalobkyni.

III. Vyjádření žalovaného

28. V písemném vyjádření k žalobě setrval žalovaný na právních názorech uvedených v napadeném rozhodnutí, a v plném rozsahu na ně odkázal.
29. Ke *druhému žalobnímu bodu* žalovaný uvedl, že správní orgány zkoumaly a v napadeném rozhodnutí vyložily, proč shledaly žalobkyni pachatelkou přestupku, která provozovala hazardní hry bez povolení. Jak bylo prokázáno kontrolou, zaměstnanci žalobkyně fakticky obsluhovali hráče v herně, umožnili hráči hrát hazardní hru, příp. vypláceli výhry. Za daných skutkových okolností tak nebylo možno žalobkyni předestřená soukromoprávní ujednání hodnotit jako relevantní důkazy o neúčasti žalobkyně na provozování hazardních her.
30. Ačkoliv žalobkyně uzavřela podnájemní smlouvu s osobou V. H. P., zjištěný skutkový stav prokázal, že osoba V. H. P. prostory provozovny neužívala. Podnájemní smlouvou byly přenechány prostory k provozování hostinské činnosti, kterou však měla paradoxně zase realizovat žalobkyně, která skutečně prostřednictvím svých zaměstnanců tuto činnost v prostorách, které přenechala k užívání jiné osobě, realizovala, což bylo provedenou kontrolou nesporně prokázáno. V živnostenském rejstříku je provozovna ke dni vyjádření žalovaného zapsaná pro podnikatelskou činnost žalobkyně, nikoliv pro osobu V. H. P.. Osobu V. H. P. obsluha neznala a žalobkyně ji viděla jen při podpisu smlouvy, jak sama uvedla.
31. Žalobkyně se účelovým zřetězením smluv snaží prokázat, že s technickými zařízeními neměla nic společného. Objektivní realita je však odlišná. Žalobkyně podnájemní smlouvou sice přenechala prostory osobě V. H. P. k provozování hostinské činnosti, avšak tato osoba prostory jí poskytnuté fakticky neužívala. Současně žalobkyně poskytovala elektrickou energii včetně internetového připojení k technickým zařízením, která také prostřednictvím svých zaměstnanců obsluhovala. Lze tedy konstatovat, že žalobkyně umožnila umístění technických zařízení do provozovny i provozování technických zařízení. Pokud její zaměstnanci obsluhovali technická zařízení v rámci svého pracovněprávního vztahu s žalobkyní, naplnila tímto jednáním žalobkyně pojem „provozování hazardní hry“. Skutečnost, že tak zaměstnanci činili pro odlišný subjekt, není způsobitelné k odklonění objektivní odpovědnosti žalobkyně za přestupek.
32. Rozlišování mezi provozovnami „BAR BLACK BRIDGE“ a „MAGIC X GAMES“ pro účely zjištění, kdo fakticky vykonával svou podnikatelskou činnost v předmětných prostorách za situace, kdy obsluhu v celém prostoru vykonávali výhradně zaměstnanci žalobkyně, je bezvýznamné, neboť pro sledovaný účel k rozdělení prostor nedošlo.

33. Pokud jde o prokázání „záměru dosažení zisku“, kasičky v technických zařízeních prokazují, že technická zařízení byla určena ke generování zisku a nalezené finanční prostředky v kasičkách dokládají, že zisk provozováním technických zařízení byl vytvářen. Žalobkyně v rámci kontroly předložila dvě nájemní smlouvy uzavřené se společností DP&K-CZQ s.r.o., ve kterých je „záměr dosažení zisku“ provozováním předmětných zařízení zcela nesporný. Pokud žalobkyně disponovala se smlouvami a argumentuje jimi, byl jí obsah smluv znám, tedy i umístění technických zařízení v provozovně a jejich provozování se záměrem na dosažení zisku. Žalobkyně se přitom zavázala smlouvou s panem V. H. P. k obsluze hostů v prostoru, ve kterém byla technická zařízení umístěna a její zaměstnanci souběžně s hlavním pracovním poměrem na základě „zmocnění“ obsluhovali technická zařízení včetně hráčů. Osoba V. H. P. pronajaté prostory vůbec neužívala, elektrickou energii a internetová připojení k provozu technických zařízení poskytovala žalobkyně. To znamená, že zcela nesporně technická zařízení byla provozována se záměrem dosažení zisku v prostorách žalobkyně užívaných k provozování její podnikatelské činnosti, přičemž žalobkyně popsaný skutkový stav vytvořila a plynul jí z ní příjem, byť je tento prostor v podnájemní smlouvě nazýván nájemním. Žalovaný tak v souladu s právní úpravou dospěl k závěru, že žalobkyně byla provozovatelkou hazardní hry, ke které nebylo uděleno povolení.
34. V čase kontroly byl v provozovně přítomen zaměstnanec žalobkyně, uvedený objektivně existující skutkový stav nelze popřít smlouvami ani umístěnými názvy provozovatelů či provozoven samotných. V rámci kontroly bylo prokázáno, že provozovnu, ve které byla umístěna technická zařízení, užívala žalobkyně, která měla technická zařízení v detenci.
35. Žalovaný nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že by celní orgány pominuly zjišťování a dokazování v otázce přičitatelnosti jednání žalobkyně ve smyslu § 20 zákona o přestupcích. V rámci provedené kontroly byla v provozovně přítomna zaměstnankyně žalobkyně, která svůj zaměstnanecký poměr potvrdila a doložila pracovní smlouvou kontrolujícím. Zaměstnankyně žalobkyně obsluhovala technická zařízení, přičemž žalobkyně byla odpovědná za činnost svých zaměstnanců v provozovně a v rámci pracovní doby.
36. Žalobkyně se mýlí, pokud tvrdí, že jí mělo být prokázáno zavinění. Žalobkyně je právnická osoba a její odpovědnost za přestupek je objektivního charakteru, tj. ke vzniku odpovědnosti za přestupek není zavinění vyžadováno, proto ani nebylo zkoumáno.
37. Případná existence dalších pachatelů není způsobila ovlivnit postavení žalobkyně v tomto řízení, proto námitka nemůže být důvodem ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí. Pokud správní orgán opomene zahájit řízení s některou další osobou, která by potenciálně mohla být také uznána vinnou ze spáchání posuzovaného deliktu, nezasáhne tím nijak do veřejných subjektivních práv účastníka, s nímž je řízení vedeno. V projednávané věci společnost DP&K-CZQ s.r.o. nebyla stanovena za spolupachatele, byť tomuto závěru skutkové okolnosti nasvědčují. Společnost DP&K-CZQ s.r.o. totiž rozšířila technická zařízení nejen do předmětné provozovny, ale na území celé České republiky a škodlivost takového jednání byla natolik velká, že zjištění byla postupována policejnímu orgánu k trestnímu řízení.
38. Ke *třetímu žalobnímu bodu* uvedl žalovaný, že neshledává porušení procesních práv žalobkyně v tom, že by nebyl splněn závazný pokyn vyslovený v rozhodnutí č.j. 9315/2022-900000-311. Rozhodnutí prvostupňového orgánu bylo vráceno k novému

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

projednání zejména pro vadu výroku rozhodnutí, kdy prvostupňový orgán žalobkyni vedle pokuty uložil trest propadnutí věci – finančních prostředků, jejichž vlastnictví žalobkyně popřela. Druhým důvodem byl skutečně pokyn k doplnění dokazování, a to, zda prostřednictvím předmětných technických zařízení byla provozována hazardní hra ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách. Prvostupňový orgán nepochybil, když pomocí judikatury překlenující vytknutou vadu a zejména napravil výrok tak, že žalobkyni již nebylo napadeným rozhodnutím uloženo propadnutí finančních prostředků vyjmutých z technických zařízení.

39. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že námitka likvidační pokuty není z hlediska plynutí času důvodná. Žalobkyně se odvolává na pokles tržeb z důvodu mimořádných opatření proti šíření epidemie nemoci COVID-19, aniž by rozporovala, příp. zpochybnila důvody a podklady, ze kterých žalovaný při ukládání pokuty vyšel. Mimořádná opatření byla zrušena cca před rokem, zatímco napadené rozhodnutí nabylo právní moci a stalo se vykonatelným v březnu roku 2023. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyně informována o možnosti požádat při splnění zákonem stanovených podmínek při úhradě povinné částky o posečkání či její zaplacení ve splátkách podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a tímto způsobem eliminovat následky uložené sankce.

IV. Rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu

40. Ze správního spisu vyplývá, že dne 26. 6. 2018 v provozovně žalobkyně označené „MAGIC X GAMES“ na adrese Brejčtlova 771/6, Praha 14 – Černý Most proběhla kontrola, která byla zaznamenána v protokole o kontrole č. j. 179600-18/2018-510000-61.1. Předmětem kontroly bylo dodržování zákona o hazardních hrách. Kontrole byl přítomen zaměstnanec L. Š., v průběhu kontroly se dostavila zaměstnankyně K. Č. a jednatel žalobkyně pan David Paukner. Z protokolu vyplývá, že na vstupních dveřích byla uvedena jako provozovatelka restaurace žalobkyně, odpovědná vedoucí K. Č. Na baru byla přítomna zaměstnankyně obsluhující bar L. Š.. Naproti vstupu byly otevřeny prosklené dveře do prostoru, ve kterém bylo umístěno 12 ks technických herních zařízení – 6 ks JEWEL, 6 ks HOLLYWOOD POPCORN. Dveře do herního prostoru byly otevřené, prostor byl volně přístupný. Na vstupních dveřích prostoru s umístěnými THZ byl vylepen list s následujícími údaji: BAR BLACK BRIDGE, Brejčtlova 6, Praha 9, odpovědný vedoucí V. H. P., X, IČO: 27349969. Bezprostředně před zahájením kontroly byl realizován členem kontrolní skupiny kontrolní vklad ve výši 200 Kč do akceptoru THZ. Po uskutečnění několika her (zobrazení kombinací) byla v bance otázek přičtena výhra ve výši 100 Kč, kterou si člen kontrolní skupiny nechal vyplatit. Výplatu finanční hotovosti provedla obsluha baru (L. Š.). Ještě před vyplacením na dotaz ohledně chodu a systému hry obsluha baru ke hře na THZ vysvětlila, že bank dovedností je pro hru irelevantní, pro výhru a její vyplacení slouží pouze bank otázek, částku vyplatila z kasírtašky, kterou měla u sebe, poté pomocí ovládacích klíčů THZ vynulovala. Všechna THZ umístěná v herním prostoru byla zapnutá, uvedená v provozu.
41. Podle údajů v evidenci SDSL zjistil kontrolní orgán, že v této provozovně byla v minulosti provozována technická herní zařízení (dříve Herní Bar JOKER) na základě platného povolení vydaného Ministerstvem financí. Dvanáct kusů technických herních zařízení bylo povoleno do 28. 3. 2018. Dne 1. 4. 2018 nabyla právní moci změnová Rozhodnutí Ministerstva financí, kterými byl ukončen legální provoz 12 ks technických herních

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

zařízení. Přítomná obsluha, L. Š. uvedla, že v kontrolované provozovně pracuje jako servírka na základě pracovní smlouvy uzavřené s žalobkyní. Pro žalobkyni vykonává práci servírky v její provozovně, obsluhuje herní prostor včetně THZ, provádí vyplácení výher. Náplní její práce je obsluha baru, obsluha herních zařízení (nulování výher, vyplácení výher), obsluha hráčů (podávání občerstvení). Instrukce ji dává provozní baru paní K. Č. Peníze určené k vyplácení výher na automatech vždy doplňuje z trezoru, který otevřela zadáním číselného kódu elektronického zámku. Každá směna má svůj papír, na který se zapisují výše výher. Ten se poté odevzdává provozní baru paní K. Č. Majitelem THZ je společnost DP&K-CZQ s.r.o. Pana V. H. P. nezná.

V. Jednání před soudem

42. Dne 16. ledna 2024 se konalo jednání. Zástupce žalobce setrval na všech žalobních námitkách, zdůraznil, že žalovanému byla společnost DP&K-CZQ s.r.o. známa a tato měla být správním orgánem označena za provozovatele. Zástupce žalovaného tuto skutečnost označil za irelevantní a navrhl zamítnutí žaloby.

VI. Soudní přezkum

43. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
44. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách v době spáchání přestupku *hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*
45. Podle § 5 zákona o hazardních hrách v době spáchání přestupku *provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.*
46. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách v době spáchání přestupku *zakazuje se provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.*
47. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách v době spáchání přestupku *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.*
48. Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách v době spáchání přestupku *za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene a), b), c), d), e), f), n) nebo r).*
49. Před vlastním posouzením věci městský soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Městský soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožňuje. Jak uvedl Ústavní soud, „*není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ (viz náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68.; srov. též rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43, či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).

50. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
51. Po prostudování správního spisu a zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
52. Ve vztahu k *prvnímu žalobnímu bodu* soud nepřisvědčil námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nicotné, protože je založené na libovůli a nesprávném výkladu právní normy ze strany správního orgánu.
53. Soud k této námitce uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tedy jako nemožnost zjistit obsah nebo důvody, pro které bylo rozhodnutí vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74).
54. Soud konstatuje, že žalobou napadené rozhodnutí je srozumitelné, jsou v něm obsaženy právní úvahy, na jejichž základě žalovaný posoudil otázky stěžejní pro toto řízení, a je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Uvedené je v souladu s konstantní judikaturou, podle které musí být z odůvodnění seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, či ze dne 31. 3. 2004, č. j. 4 As 19/2014-35, a v neposlední řadě na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23). Soud má za to, že žalovaný těmto povinnostem dostál. Soud dodává, že správní orgány nemají povinnost detailně vypořádávat každou dílčí námitku či tvrzení, resp. jak je uvedeno v bodě [9] odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 150/2018-36, správní orgány „*nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12.*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: *„Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“* (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43).“

55. Soud rovněž konstatuje, že rozhodnutí není nicotné. Dle ust. § 77 odst. 1 správního řádu, *nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2007, č.j. 5 Afs 75/2007 - 161), je nicotným správní akt, který „trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti.“* Rozhodnutí bylo vydáno orgánem, který měl k jeho vydání pravomoc, netrpí žádnými nedostatky formy a je zcela určité. Zároveň není jeho provedení absolutně nemožné ani trestné a netrpí ani jinými Nejvyšším správním soudem vymezenými nedostatky. Je tedy zjevné, že rozhodnutí žádnou z vymezených závažných vad netrpí, a není tedy nicotné. Libovůle a nesprávný výklad nebo užití právní normy rovněž nečiní rozhodnutí nicotným, takové rozhodnutí by mohlo být pouze nezákonné.
56. Soud nepřisvědčil ani námitce, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro nesprávnou aplikaci § 5 zákona o hazardních hrách (*druhý žalobní bod*).
57. Otázkou naplnění definice provozovatele se již Nejvyšší správní soud ve své judikatuře zabýval ještě za účinnosti zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „*zákon o loteriích*“). V rozsudku ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018 - 32, za velmi podobných skutkových okolností uvedl, že „*stěžovatelčino jednání nepochybně naplňovalo znaky provozování loterie ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Stěžovatelka vědomě a aktivně vytvářela podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jejích provozovnách, zajišťovala zevní údržbu technických zařízení a její zaměstnanci prováděli výplatu výher a vybírání finančních prostředků ze zařízení. Podstatné pak je, že stěžovatelka měla též přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu technických zařízení, neboť nájemné bylo stanoveno jako procento z výnosu ze zařízení. Soud tedy nemá pochyb o tom, že stěžovatelka vykonávala služby související se zajištěním provozu technických zařízení. Bez stěžovatelčina aktivního jednání by nebylo fungování technických zařízení vůbec možné.“* Konkrétní skutkové okolnosti dané věci Nejvyšší správní soud popsal tak, že „*stěžovatelka se zabývá hostinskou činností a provozuje hostinská a restaurační zařízení v Třinci, Bílovci a Ostravě. Na základě nájemních smluv pronajala od 1. 3. 2015 na dobu neurčitou část svých čtyř provozoven (Lidový dům, Herna Fajront, A-BAR a Herna JPS) společnosti Gletran. Stěžovatelka se těmito smlouvami zavázala přenechat Gletranu k dočasnému užívání část prostoru sloužícího k podnikání a Gletran se zavázal platit stěžovateli nájemné. Účelem nájmu dle těchto smluv byla podnikatelská činnost nájemce prostřednictvím*

internetových zařízení. Výše nájemného byla stanovena jako 35 % z celkového výnosu, kterým se rozumí výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech internetových zařízení po odečtení DPH v zákonné výši a srážkové daně z odměn nad 10.000 Kč. Podkladem pro výpočet nájemného je měsíční vyhodnocení soutěže. Povinností pronajimatele dle smluv bylo mj. jiné zajištění řádného technického stavu pevných elektrorozvodů, dodržování čistoty v pronajatých prostorách, běžná zevní údržba internetových zařízení umístěných v pronajatých prostorách, plnění předpisů z oblasti požární ochrany a ochrany životního prostředí. Ke každé nájemní smlouvě pak bylo připojeno pověření od Gletranu pro stěžovatelčiny zaměstnance (pracující v jednotlivých provozovnách) k předání odměn účastníkům znalostní soutěže. Z výpovědi jednatele stěžovatelky při ústním jednání vyplynulo, že technická zařízení do provozu umístil, zapojil a instaloval Gletran. Stěžovatelka zajišťovala výplatu výher, připojení do elektrické sítě a k internetu a výběr hotovosti ze zařízení. Stěžovatelka si po vyúčtování ponechala příslušnou část tržby a zbytek předala v hotovosti zástupkyni společnosti Gletran.“

58. Ustanovení § 4 odst. 3 zákona o loteriích stanovilo, že provozováním loterií a jiných podobných her se rozumí činnost směřující k uvedení loterií a jiných podobných her do provozu, včetně zprostředkovatelských, organizačních, finančních, technických a dalších služeb souvisejících se zajištěním provozu těchto her a jejich řádné ukončení a vyúčtování. Provozováním loterií se také rozumí vykonávání všech dalších činností, které provozovateli ukládají jiné právní předpisy. Z uvedené definice je zřejmé, že pokud jednání stěžovatelky ve věci sp. zn. 1 As 207/2018 bylo možné podřadit pod pojem provozování loterie, tím spíše je možné jej podřadit pod pojem provozování hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, neboť tento pojem představuje pouze zpřesnění pojmu dříve používaného a jeho doplnění o výčet některých typických činností provozovatele, jako např. příjem sázek a vkladů a výplata výhry.
59. V kontextu zákona o hazardních hrách potvrdil naplnění pojmu provozování hazardní hry v obdobné věci Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 19. 11. 2021, č.j. 4 As 120/2021-75.
60. Stejně jako v shora uvedených kauzách soud nemá pochybnost o tom, že i v projednávané věci žalobkyně z výše uvedených důvodů naplňuje definici pojmu provozovatele.
61. Ze smlouvy o podnájmu prostor sloužících k podnikání uzavřené dne 3. 4. 2018 mezi žalobkyní jako pronajimatelkou a panem V. H. P. jako nájemcem, jejímž předmětem byly prostory sloužící k podnikání o podlahové ploše 80 m², nacházející se v 1. nadzemním podlaží budovy č. p. 771, ul. Breitcetlova, Praha, vyplývá, že žalobkyně přenechala tyto prostory do užívání nájemci za úplatu ve výši 50 000 Kč měsíčně včetně energií a služeb. Článek 7.1 smlouvy říká, že „Nájemce a podnájemce se dohodli na součinnosti obsluhy, která je zaměstnaná u společnosti UNI-BAARE s.r.o. a provádí obsluhu hostů baru JOKER, že bude v rámci součinnosti podnájemci vykonávat vyplácení kreditů zákazníkům.“ Ze smluv o nájmu č. 2018/CIDH a č. 2018/DGJI uzavřených dne 10. 4. 2018 mezi panem V. H. P. jako pronajimatelem a společností DP&K-CZQ s.r.o. jako nájemcem, jejímž předmětem byla část shora uvedených prostor v rozsahu 20m², se podává, že pan V. H. P. přenechal tyto prostory do užívání nájemci za úplatu ve výši 35% z celkového výnosu. Podle čl. II písm. B) smlouvy „celkovým výnosem se rozumí výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech internetových zařízení pro zobrazování databázových aplikací, jež jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

předmětem této smlouvy minus sazba DPH v zákonné výši, minus srážková dan z odměn nad 10 000 Kč. Podkladem pro výpočet nájemného je měsíční vyhodnocení soutěže.“

62. S čl. 7.1 podnájemní smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a panem V. H. P. koresponduje dodatek č. 1 k pracovní smlouvě uzavřený dne 29. 9. 2013 mezi žalobkyní a L. Š., podle kterého místem výkonu práce je Praha 9, Breitcetlova 6 – herna JOKER.
63. V rámci kontroly bylo zjištěno, že L. Š. jako zaměstnankyně žalobkyně fakticky zajišťovala obsluhu technických herních zařízení včetně vyplácení výher na základě pracovní smlouvy uzavřené dne 24. 12. 2012 se žalobkyní. Instrukce k obsluze baru, herních zařízení (nulování výher, vyplácení výher), obsluze hráčů (podávání občerstvení) ji dává paní K. Č., která je rovněž zaměstnankyní žalobkyně ve funkci provozní baru na základě změny pracovní smlouvy ze dne 31. 12. 2016. Jednatel a vlastník žalobkyně pan David Paukner potvrdil, že tyto zaměstnankyně podle potřeby prováděly obsluhu THZ na základě čl. 7.1 nájemní smlouvy. Veškeré náklady spojené s provozem herního prostoru hradí žalobkyně.
64. Zaměstnankyně žalobkyně tak prováděly obsluhu technických herních zařízení nejen fakticky, nýbrž také na základě pracovních smluv uzavřených se žalobkyní, resp. na základě čl. 7.1 nájemní smlouvy. Jednání žalobkyně proto nepochybně naplňovalo znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách, neboť vědomě a aktivně vytvářela podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jejích provozovnách, zajišťovala zevní údržbu technických zařízení a její zaměstnanci prováděli výplatu výher a vybírání finančních prostředků ze zařízení.
65. Nelze přisvědčit ani námitce žalobkyně, že z provozu v této provozovně neměla finanční zisk. Žalobkyně měla přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu technických zařízení, neboť z provozu těchto zařízení jí bylo vypláceno nájemné. Ze smlouvy o nájmu uzavřené mezi panem V. H. P. a společností DP&K-CZQ s.r.o. plyne, že výše nájemného byla stanovena procentní sazbou z výnosů hry. Správní orgány však postavení žalobkyně coby provozovatelky nedovodily pouze z její ekonomické zainteresovanosti na provozu hry JEWEL a HOLLYWOOD POPCORN v její provozovně, nýbrž zejména ze skutečnosti, že se osoby přímo spojené s žalobkyní na provozu hry aktivně podílely.
66. Otázkou výkladu záměru dosahovat zisk se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku č. j. 2 As 150/2022 – 56, když tento záměr lze dovodit již ze skutečnosti, že stěžovatelka služby nabízela široké veřejnosti. „Stěžovatelka sice soustavně popírá záměr dosahovat zisk ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách, v tomto kontextu je však nutné odkázat na důvodovou zprávu k tomuto ustanovení. Podle důvodové zprávy vychází podmínka záměru dosažení zisku z definice podnikání v občanském zákoníku a slouží jako korektiv pro aplikaci veřejnoprávní úpravy. Zajišťuje totiž, že se zákon nebude vztahovat na drobné hazardní hry mezi přáteli či v rodině. Z podkladů ve správním spise však vyplývá, že tento korektiv nelze ve věci stěžovatelky uplatnit, neboť je zřejmé, že její aktivity dalece přesahovaly drobný soukromý hazard a stěžovatelka nabízela své služby široké veřejnosti. To vyplývá i ze skutečnosti, že obsluha baru umožnila členovi hlídky po výslovném dotazu baru na technických zařízeních bez jakékoli registrace nebo zjištění totožnosti. (...) Stejně tak nebyla podmínkou pro poskytování nápojů z baru.“ V projednávané věci žalobkyně rovněž nabízela své služby široké veřejnosti bez jakékoli registrace či selekce hráčů. Ze shora uvedených důvodů soud nemá pochyb o tom,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

že žalobkyně vykonávala služby související se zajištěním provozu technických herních zařízení za účelem dosažení zisku.

67. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nevěděla, že technická herní zařízení neměla povahu vědomostních a dovednostních soutěží, nýbrž hazardních her. V prvostupňovém rozhodnutí na straně 20 a násl. je popsán princip her a je odůvodněno, proč se jedná o hazardní hry ve smyslu ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách, které charakterizuje samotný pojem "hazardní hra" a její základní znaky, mezi které patří prvek sázky vložené sázejícím, jejíž návratnost se nezaručuje, prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře, a samozřejmě samotná možnost výhry nebo prohry. Správní orgán I. stupně neopomenul princip her doplnit i citací z přílehlavé judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 25. 1. 2022, č. j. 4 As 288/2021-111, v němž se NSS podrobně zabýval otázkou, zda zařízení JEWEL a HOLLYWOOD POPCORN naplňují znaky hazardních her). Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí na úvahy správního orgánu I. stupně odkázal a doplnil je na straně dále na straně 4 a násl., na něž soud pro stručnost odkazuje. Případná neznalost povahy technických herních zařízení nemá na odpovědnost žalobkyně vliv, neboť odpovědnost právnické osoby za přestupek je odpovědností objektivní. Taková odpovědnost vzniká již vykonáváním činnosti bez příslušného povolení. Ke vzniku odpovědnosti za přestupek u právnické osoby proto postačí protiprávní jednání fyzické osoby, které je právnické osobě přiřitatelné. Z toho důvodu není významné, zda žalobkyně věděla o tom, že jde o hazardní hry.
68. Lze shrnout, že z výše uvedených důvodů nepřisvědčil soud žalobkyni, že nebyla provozovatelem provozovny BAR BLACK BRIDGE, neboť provozovna MAGIC X GAMES nezahrnovala prostor této provozovny. Tvrzení žalobkyně o užívání prostoru, v němž byly umístěny VHP, panem V. H. P., ničeho kromě formálně uzavřené smlouvy nesvědčí. Naopak z provedeného správního řízení jednoznačně vyplývá, že bez činnosti a vědomí žalobkyně by provoz VHP nemohl vůbec existovat, neboť žalobkyně coby provozovatelka restaurace umožnila umístění VHP do své provozovny, umožnila hostům tyto VHP používat, umožnila svým zaměstnancům je obsluhovat, zajistila pro ně dodávky elektrické energie. Byla to žalobkyně, která vytvořila podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v její provozovně, její zaměstnanci měli přístup do prostoru, kde se technická zařízení nacházela, s těmito technickými zařízeními nakládali, prováděli obsluhu hráčů a vypláceli jim výhry. Přitom provoz restaurace byl přímo spjat s provozem VHP. Bez aktivního jednání žalobkyně by fungování VHP nebylo vůbec možné.
69. K obecně pojatým námitkám, že nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobkyně i v porušování zásad daných ústavním pořádkem i správním řádem, překvapivosti rozhodnutí a extrémním nesouladu s provedeným dokazováním, nesprávném právním posouzení věci a výkladu a aplikaci právní normy, ve zjevném nepřihlídnutí ke skutkovému stavu věci a konkrétním okolnostem, v paušalizovaném hodnocení odpovědnosti bez náležitého prověření a zjištění skutečného stavu, nezkoumání materiální stránky věci, užívání nadměrného formalismu a zjednodušujícího přístupu při rozhodování a překročení mezí správního uvážení nedovoleným a nepřiměřeně extenzivním výkladem ustanovení právní normy, soud uvádí, že bez konkrétního obsahu je lze rovněž

prezkoumat toliko v obecné rovině, přičemž soud oprávněnost těchto námitek na základě správního spisu nezjistil.

70. Nedůvodnými shledal soud také námitky žalobkyně *ve třetím žalobním bodu*, že napadené rozhodnutí je zatíženo vadami řízení, které spočívají v odmítnutí návrhů důkazů žalobkyně, ústního jednání, nezjištění skutečného vlastníka a provozovatele technických zařízení, jakož i tím, že správní orgány se nezabývaly otázkou přičitatelnosti jednání žalobkyni. Pokud jde o vznesené důkazní návrhy v podobě výsledku paní K. Č., vysvětlení společnost DP&K-CZQ s.r.o. a zjišťování skutečného vlastníka technických herních zařízení, soud se ztotožňuje s žalovaným, že jde o důkazy zcela nadbytečné. Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 118/09 v němž byl podrobně vyložen pojem tzv. opomenutých důkazů „*neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit pouze třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno. Jestliže tak obecný soud nepostupuje, zatíží své rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních předpisů, ale současně postupuje v rozporu se zásadami vyjádřenými v hlavě páté (především čl. 36 odst. 1, čl. 38 odst. 2) Listiny základních práv a svobod (dále jen "Listina").*“ V návaznosti na výše uvedené, pro řízení vedené se žalobkyní není provádění jiného dokazování třeba a správní orgány nepochybily, když návrhy žalobkyně neakceptovaly. Soud proto souhlasí se žalovaným, že shora uvedené návrhy důkazů by nepřinesly do věci žádného dalšího světla, neboť otázka vlastnictví THZ není relevantní ve vztahu k výroku o vině a trestu za projednávaný přestupek. Stejně tak další navržené výsledky a ústní jednání by nic nezměnily na závěru, že žalobkyně naplnila všechny znaky skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, když žalobkyně jako právnická osoba za úplatu umožnila ve své provozovně umístit technická zařízení bez vydaného povolení, přístup hráčů k technickým zařízením, přičemž současně zajišťovala obsluhu technických zařízení i hráčů samotných.
71. Ve vztahu k námitce přičitatelnosti jednání žalobkyni ve smyslu § 20 zákona o odpovědnosti za přestupky je vhodné připomenout rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 213/2016-60, publ. pod č. 3642/2017 Sb. NSS, bod 20, podle kterého je pro posouzení, jestli je právnická osoba odpovědná za jednání svého zaměstnance, podstatné, zda k porušení právních povinností došlo v místní, časové a věcné souvislosti s činností právnické osoby, jestli tedy při činnosti, již byla škoda způsobena, zaměstnanec sledoval zejména z objektivního i subjektivního hlediska plnění svých pracovních úkolů. Pokud tomu tak nebylo, právnická osoba nemůže být za daný čin odpovědná. Teprve až po tomto posouzení přichází na řadu otázka aplikace liberačních důvodů. Jak ale vyplývá ze zjištění během správního řízení, k přestupku došlo v místní (v prostorech žalobkyně), časové (během pracovní doby) a věcné souvislosti s činností právnické osoby (obsluha baru). Zaměstnanci navíc z objektivního i subjektivního hlediska sledovali plnění svých pracovních úkolů, jestliže bar sloužil pro hráče technických zařízení a s jeho provozem byl bytostně spojen provoz technických zařízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

72. Soud nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že prvostupňový orgán před vydáním napadeného rozhodnutí nesplnil závazný pokyn žalovaného k doplnění dokazování. Prvostupňový orgán se touto námitkou zabýval ve svém rozhodnutí na str. 39 – 48, přičemž s odkazem na provedené důkazy, jakož i ustálenou judikaturu vysvětlil, proč se u her JEWEL a HOLLYWOOD POPCORN jedná o hazardní hry ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách. Prvostupňový orgán proto odstranil vady původně vytýkané žalovaným.
73. Ve *čtvrtém žalobním bodu* žalobkyně brojí proti výměře uloženého trestu. Soud předepisuje, že stanovení výše pokuty je věcí správního uvážení žalovaného, které podléhá přezkumu ze strany správních soudů pouze v tom směru, zda žalovaný správní orgán uvážení nezneužil či zda je nepřekročil (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005 č. j. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS). Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z týchž skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Tento závěr samozřejmě neznamená, že správní orgán rozhoduje v absolutní libovůli. I při volném správním uvážení je totiž správní orgán omezován principy platicími v moderním právním státě, a to zejména principem legitimního očekávání. Soudní přezkum správního uvážení je rozsahově omezen, a to v § 78 odst. 1 s. ř. s., který stanoví, že soud pro nezákonnost zruší napadené rozhodnutí správního orgánu tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo toto uvážení zneužil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 8 Afs 85/2007-54). Soud tedy při přezkoumávání správního rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta, nehodnotí spravedlivost pokuty, nýbrž v souladu s pravidly přezkumu správního uvážení zkoumá toliko, zda byly splněny podmínky pro její uložení, zda správní orgán srozumitelně odůvodnil její výši zvolenou ze zákonného rozmezí a zda celkově dbal mezí správního uvážení stanovených mu zákonem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2005, č. j. 4 As 47/2004-87).
74. Z konstantní rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu v tomto směru konkrétněji plyne, že ukládání trestu je založeno na dvou základních principech – principu zákonnosti trestu a individualizace trestu. Uložení pokuty v mezích zákonných podmínek je součástí posouzení zákonnosti přezkoumávaného správního rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010 č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002 sp. zn. Pl. ÚS 3/02, č. 105/2002 Sb. ÚS, č. 405/2002 Sb., nebo ze dne 9. 3. 2004 sp. zn. Pl. ÚS 38/02, č. 36/2004 Sb. ÚS, č. 299/2004 Sb.].
75. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 840 000 Kč, tedy nižší, než 2 % zákonem stanovené horní hranice sankce (50 000 000 Kč). Soud při posuzování přiměřenosti uložené pokuty

vyšel ze shora popsaných judikатурních východisek a podrobněji se zabýval výší uložené pokuty, tedy zejména s ohledem na povahu a závažnost přestupku. Lze konstatovat, že okolnostmi stanovení druhu a výše sankce se podrobně žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval na str. 10 a 11 a též prvostupňový orgán na str. 53 až 58 ve svém rozhodnutí.

76. V prvostupňovém i napadeném rozhodnutí správní orgány uvedly, že žalobkyni byl uložen trest za velmi závažné protiprávní jednání, přičemž význam chráněného zájmu je vyjádřen především zákonnou výměrou správního trestu. V případě skutkové podstaty podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se jedná o nejpřísněji postižitelný přestupek podle tohoto zákona. Krom porušení předpisů vztahujících se k regulaci hazardních her žalobkyně narušila hospodářskou soutěž, neboť zásadně znevýhodnila legální podnikatele v této oblasti, kteří musí splnit řadu přísných požadavků.
77. Z hlediska způsobu spáchání přestupku a okolností spáchání přestupku bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že přestupek byl spáchán komisivně a na frekventovaném místě sídliště Černý Most, kdy se v blízkém okolí nachází větší množství zařízení pro osoby mladší 18 let.
78. Prvostupňový orgán při posouzení okolností spáchání přestupku dále zohlednil ve vztahu k výši pokuty také vyšší počet (12 ks) zadržených technických hracích zařízení.
79. Při určování výše pokuty vzal prvostupňový orgán v úvahu rovněž aktuální majetkové poměry žalobkyně, když z doložených údajů za rok 2021 je zřejmé, že žalobkyně byt vykazala záporný hospodářský výsledek, tak dokázala vygenerovat roční výnosy v celkové výši 19 124 494, 68 Kč. Z rozvahy žalobkyně ke dni 31. 12. 2021 dále plyne, že má v pokladně a na účtech peněžní prostředky ve výši 825 000 Kč. Nadto žalobkyně byla informována o možnosti požádat při splnění zákonem stanovených podmínek při úhradě povinné částky o posečkání či její zaplacení ve splátkách podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a tímto způsobem eliminovat následky uložené sankce.
80. Prvostupňový orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také okolnostmi souvisejícími s vyhlášením nouzového stavu v ČR, přičemž vzal v úvahu situaci v souvislosti s COVID-19, kdy došlo k uzavření restaurací. Z doložených dokladů je zřejmé, že žalobkyně dokázala po zmírnění vládních protiepidemických opatření opět začít podnikat a generovat výnosy.
81. Soud má s ohledem na výše uvedené za to, že uložená pokuta ve výši 840 000 Kč je sice citelným zásahem do hospodaření žalobkyně, avšak s ohledem na majetkové poměry žalobkyně nelze pokutu v této výši považovat za likvidační ani omezující. Pokuta uložená žalobkyni naplňuje obě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu.
82. Po zvážení všech okolností případu ohledně určení výše uložené pokuty je soud toho názoru, že uloženou pokutou nebude ohrožena existence žalobkyně, ani nebude zásadním způsobem omezen její chod, avšak určitým způsobem pocítí dopad uloženého správního trestu také v rovině materiální. Uložená pokuta ve výši 840 000 Kč přitom nevybočuje

z mezí stanovených zákonem, je přiměřená okolnostem případu, závažnosti přestupku a je způsobilá splnit svůj účel.

83. K výrokům, kterými bylo vysloveno ochranné opatření zabránění věci, soud ve shodě se žalovaným uvádí, že podmínky pro jeho uložení dle ustanovení § 53 zákona o přestupcích byly naplněny, když technická herní zařízení (a jejich součásti) byla užita ke spáchání přestupku, neboť jejich prostřednictvím byl přestupek spáchán. Vyjmuté finanční prostředky ve výši 49 100 Kč byly přestupkem získány a finanční prostředky ve výši 24 500 Kč byly ke spáchání přestupku určeny.
84. Soud porovnal sankční právní úpravu účinnou v době spáchání správního deliktu a rovněž v době jeho pravomocného správního potrestání prvostupňovým a odvolacím orgánem, a to z toho hlediska, zda nová právní úprava není pro žalobkyni příznivější (čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, čj. 8 As 43/2019-40). Z porovnání právní úpravy ust. § 123 zákona o hazardních hrách vyplývá, že tomu tak není, a to ani s ohledem na novelu provedenou zákonem č. 349/2023 Sb., která nabyla účinnosti dne 1. 1. 2024 (tzv. konsolidační balíček). Oproti prvostupňovému, jakož i napadenému rozhodnutí na sankcionování přestupku pro žalobkyni nic nezměnilo v tom smyslu, že by správní potrestání mohlo být pro ni nově příznivější jak v otázce vymezené skutkové podstaty správního deliktu, resp. přestupku, tak i maximální možné výše ukládané pokuty.
85. Na základě shora uvedeného tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl.
86. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. ledna 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.